

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 530/2024
08.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милоша Мунића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Смедереву Кв бр.669/23 од 27.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 08. маја 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Мунића и УКИДА правноснажно решење Основног суда у Смедереву Кв бр.669/23 од 27.12.2023. године, а предмет враћа Основном суду у Смедереву на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву К бр.201/23 од 27.11.2023. године, одбијен је као неоснован захтев пуномоћника малолетног оштећеног ББ – адвоката Милана Атанацковића, да се оштећеном из буџетских средстава суда исплати износ трошкова кривичног поступка.

Решењем Основног суда у Смедереву Кв бр.669/23 од 27.12.2023. године, усвојена је жалба пуномоћника малолетног оштећеног ББ – адвоката Милана Атанацковића, па је решење Основног суда у Смедереву К бр.201/23 од 27.11.2023. године преиначено, тако што је окривљени АА обавезан да на име трошкова кривичног поступка законском заступнику малолетног оштећеног исплати износ од 139.500,00 динара, у року од два месеца од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Милош Мунић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Основног суда у Смедереву Кв

бр.669/23 од 27.12.2023. године, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и преиначи побијано решење тако што ће потврдити првостепено решење (Основног суда у Смедереву К бр.201/23 од 27.11.2023. године), или да укине побијано решење и предмет врати Основном суду у Смедереву на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство ни би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажног решења против ког је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По налажењу Врховног суда, основано се у поднетом захтеву указује да је побијано решење донето супротно одредбама члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, јер су наведеном одлуком повређене одредбе члана 265. став 1. и члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Смедереву К бр.201/23 од 21.11.2023. године обустављен кривични поступак против окривљеног АА због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, услед одустанка јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Смедереву од даљег кривичног гоњења.

Након тога, пуномоћник малолетног оштећеног ББ – адвокат Милан Атанацковић, поднео је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, који захтев је првостепеним решењем К бр.201/23 од 27.11.2023. године одбијен као неоснован. Другостепеним побијаним решењем, Кв бр.669/23 од 27.12.2023. године, Основни суд у Смедереву је окривљеног АА обавезао да на име трошкова кривичног поступка законском заступнику малолетног оштећеног исплати износ од 139.500,00 динара у року од два месеца од дана правноснажности решења, позивајући се на одредбе члана 263. ЗКП, те налазећи да су трошкови кривичног поступка у овом износу скривљени од стране окривљеног, те да је окривљени дужан да пуномоћнику малолетног оштећеног на име састава кривичне пријаве, саслушања пред Основним јавним тужилаштвом у Смедереву и за долазак на три главна претреса исплати укупан износ од 139.500,00 динара.

Овакав став, изнет у побијаном решењу је, по оцени овога суда, неприхватљив.

Наиме, одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да, када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди, да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка, поред осталог, обухватају нужне издатке оштећеног и његовог законског заступника, као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника.

Одредбама члана 263. став 1. ЗКП, прописано је да окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, стручни саветник, преводилац, тумач и стручно лице, без обзира на исход кривичног поступка, сnose трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка, које су проузроковали својом кривицом.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, по оцени овога суда, законски заступник малолетног оштећеног, који је и дао пуномоћје адвокату Милану Атанацковићу за заступање малолетног оштећеног, сходно одредби члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП треба да сноси трошкове на име ангажовања пуномоћника, обзиром да је поступак против окривљеног обустављен. Ово тим пре, када се има у виду да из списка предмета произилази да је окривљени АА уредно приступао на све главне претресе, док законски заступник малолетног оштећеног, ВВ, није приступила на главни претрес заказан за 03.07.2023. године и на главни претрес заказан за 16.11.2023. године. Стога је нејасан став изнет у побијаном правноснажном решењу – да су трошкови кривичног поступка скривљени од стране окривљеног АА, те да је окривљени дужан да законском заступнику малолетног оштећеног, на име трошкова пуномоћника, исплати износ од 139.500,00 динара, а што се основнао истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости. Ово тим пре што се питање скривљених трошкова окривљеног решава посебним решењем суда, односно одлуком у оквиру одлучивања о главној ствари (члан 263. став 2. ЗКП).

Стога је Врховни суд усвојио као основан предметни захтев и укинуо побијано решење Основног суда у Смедереву Кв 669/23 од 27.12.2023. године а предмет вратио том суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Основни суд у Смедереву ће приликом доношења одлуке имати у виду разлоге изнете у овој пресуди, те ће поступити по истима и отклонити повреду закона на којој му је указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић